ECLI:LV:RIRT:2019:0503.1A33045818.4.S

Lieta Nr.1A33045818
Lietvedības Nr.1A-0203-19/17

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Siguldā, 2019.gada 3.maijā

Rīgas rajona tiesas tiesnese M.Dreimane rakstveida procesā izskatīja SIA "Unimotors Latvia" sūdzību par Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas 2018.gada 28.augusta lēmumu Nr.1-14/840, un

k o n s t a t ē j a

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2018.gada 3.maijā Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas inspektore L.Kolova SIA "Unimotors Latvia" (turpmāk-sūdzības iesniedzēja) noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr.721476 (turpmāk- Protokollēmums) par to, ka Jūrmalā, Priedaines satiksmes mezglā, 2017.gada 11.septembrī plkst.19.55 transportlīdzekļa Mercedes Benz GL 450 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ vadītājs iebrauca īpašā režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi. Ir pārkāptas Jūrmalas pilsētas domes 2017.gada 12.janvāra saistošo noteikumu Nr.1 „Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpašā režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" 5.punkta prasības, ar ko izdarīts administratīvais pārkāpums, par kuru paredzēta atbildība šo noteikumu 49.punktā. Sūdzības iesniedzējam piemērots naudas sods 50 *euro* apmērā (lietas 34.lapa).

Nepiekrītot Protokollēmumam, sūdzības iesniedzēja 2018.gada 15.maijā to pārsūdzējusi Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijā (turpmāk-Iestāde) (lietas 38.lapa).

A r 2018.gada 28.augusta Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas priekšnieka V.Kivkucāna lēmumu Nr.1-14/840 (turpmāk-Iestādes lēmums) Protokollēmums atstāts negrozīts, bet sūdzība noraidīta.

Lēmumā norādīts, ka Pašvaldības policija, pamatojoties uz 2018.gada 5.martā saņemtajām foto fiksācijas izdrukām no Jūrmalas pilsētas iebraukšanas nodevas samaksas kontroles informācijas sistēmas Qliksense aplikācijas "Notikumu kontrole" (turpmāk - Sistēma), uzsāka administratīvo lietvedību Nr.I-28.1./6284 attiecībā pret Iesniedzēju par to, ka, Iesniedzēja īpašumā esošais transportlīdzeklis MERCEDES BENZ GL450 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk - Transportlīdzeklis) 2017. gada 11.septembrī plkst. 19:55 iebrauca īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā (turpmāk - Jūrmala), neiegādājoties caurlaidi.

Pašvaldības policija 2018. gada 21.martā ierakstītā pasta sūtījumā nosūtīja Iesniedzējam izsaukumu ierasties Pašvaldības policijā 2018.gada 19,aprīlī plkst.13:20, taču norādītajā datumā Iesniedzējs neieradās un neizteica lūgumu atlikt lietas izskatīšanu.

Pašvaldības policija 2018.gada 27.aprilī izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu Nr.I- 28.1/6284 bez Iesniedzēja klātbūtnes un sastādīja administratīvo pārkāpumu protokolu ZZ Nr. 721476 par to, ka iebraucot īpaša režīma zonā Jūrmalā bez caurlaides, ir pārkāpti Jūrmalas pilsētas domes 2017.gada 12.janvāra saistošo noteikumu Nr.1 "Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" (turpmāk - Noteikumi) 5.punkta prasības.

Iestāde atsaukusies un citējusi LAPK 260.panta otro daļu.

Lēmumā norādīts, ka 2018. gada 15.jūnijā Iesniedzējs iesniedza Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijā sūdzību, kurā norāda: *"SIA "UNIMOTORS LATVIJA " tika sastādīti 3 administratīvā pārkāpuma protokoli un par katru no tiem piemērots sods 50 euro. Nepiekrīt nevienam no šiem protokoliem. No piemērotajiem sodiem nav saprotams, kāpēc sods ir piemērots tieši SIA "UNIMOTORS LATVIJA ", tāpēc tos nevar atzīt par tiesiskiem.*

Saskaņā ar iepriekš minēto un LAPK 279.pantu, lūdz atcelt pilnībā Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas 2018. gada 20.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr. 722766 un 2018. gada 3.maija administratīvā pārkāpuma protokolus ZZ Nr.721476 un Nr. 721477;izbeigt pret SIA "UNIMOTORS LATVIJA " administratīvā pārkāpuma lietu."

Iestāde lēmumā atsaukusies un citējusi LAPK 238.^{1}panta ceturto daļu, 243.pantu, 243.^{1}pantu, 244.pantu, 272., 286.panta pirmo daļu, 286.panta otro daļu.

Lēmumā norādīts, ka Noteikumu 5.punkts noteic, ka laika periodā no kalendārā gada 1.aprīļa līdz 30.septembrim transportlīdzekļiem atļauts iebraukt īpaša režīma zonā Jūrmalā pēc caurlaides saņemšanas, izņemot Noteikumu 20.punktā noteiktos gadījumus.

Noteikumu 49.punkts noteic, ka par Noteikumu 5.punkta pārkāpšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa īpašniekam, turētājam vai vadītājam 50 *euro*.

Noteikumu 20.punkts nosaka, ka nodevu nemaksā un bez caurlaides īpaša režīma zona Jūrmalā var iebraukt transportlīdzekļi, kas pielāgoti vadītājam invalīdam, operatīvie transportlīdzekļi, avārijas un specializēto dienestu transportlīdzekļi, ārvalstu diplomātiskā korpusa transportlīdzekļi, Valsts policijas, Valsts robežsardzes, Nacionālo bruņoto spēku Nodrošinājuma pavēlniecības, Saeimas, Ministru kabineta, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja un Prokuratūras īpašumā vai turējumā esošie transportlīdzekļi, Jūrmalas pilsētas pašvaldības iestāžu īpašumā vai turējumā esošie transportlīdzekļi.

Iestāde konstatējusi, ka izdrukā no Ceļu satiksmes drošības direkcijas Informatīvās Sistēmas kā Transportlīdzekļa īpašnieks norādīts Iesniedzējs, tātad, Iesniedzējs izsaukts paskaidrojumu sniegšanai uz Pašvaldības policiju pamatoti.

Uz Iesniedzēja sūdzībā norādīto:- "*No piemērotajiem sodiem nav saprotams, kāpēc sods ir piemērots tieši SIA "UNIMOTORS LATVIJA", tāpēc tos nevar atzīt par tiesiskiem,* Iestāde lēmumā norādījusi, ka ņemot vērā Noteikumu 49.punktā ietverto iestādes rīcības brīvību attiecībā uz soda adresātu, Pašvaldības policija bija tiesīga piemērot sodu transportlīdzekļa īpašniekam.

Lēmumā konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs lietā nav iesniedzis pierādījumus, kas apstiprinātu, ka īpašumā esošais transportlīdzeklis būtu nodots kādai citai personai valdījumā. Ceļu satiksmes drošības direkcijas datu bāzē redzams, ka transportlīdzekļa īpašnieks ir Iesniedzējs.

Lēmumā iestāde vērsusi uzmanību, ka tiesiskās noteiktības princips uzliek Valstij pienākumu nodrošināt tiesisko attiecību noteiktību un stabilitāti, lai veicinātu personas uzticēšanos valstij.

Saistošie noteikumi ir noformulēti skaidri, saprotami, valodnieciski pietiekami un noteikti kā arī atbilst LR Satversmes 1.pantam.

Iesniedzējs kā labvēlīga administratīvā akta pieņemšanā ieinteresētā persona vērstos Pašvaldības policijā ar apgalvojumu, ka transportlīdzekli nav lietojis (secīgi nav pārkāpis Noteikumus) un tāpēc uzskata, ka pieļauta prettiesiska rīcība, bija jāiesniedz Pašvaldības policijā pierādījumi, kas apliecina, ka transportlīdzeklis bija nodots lietošanā citai personai un Iesniedzējs kā īpašnieks konkrētā laikā transportlīdzekli nav izmantojis. Kamēr šādi pierādījumi nav iesniegti, tas ir, automašīnas nodošanas fakts nav pierādīts, Pašvaldības policijai nav pamata uzskatīt, ka ar transportlīdzekli Jūrmalā iebrauca cita persona (secīgi uzņēmusies atbildību par administratīvo pārkāpumu) un no tā izdarīt tālākos secinājumus par administratīvo pārkāpumu protokolu sastādīšanas tiesiskumu.

Iestāde lēmumā secinājusi, ka Iesniedzējs nav sniedzis ziņas un pierādījumus, lai konstatētu, ka lietā apskatāmā pārkāpuma izdarīšanas laikā bija cita persona, bet nevis Iesniedzējs kā Transportlīdzekļa īpašnieks. Tikai tad, ja Iesniedzējs būtu iesniedzis Pašvaldības policijā ziņas par transportlīdzekļa vadītāju, gan arī iesniedzis pierādījumus tam, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī tieši norādītā persona ir bijusi Transportlīdzekļa vadītājs un iesniegtās ziņas un pierādījumi būtu pietiekami un tie apliecinātu, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī transportlīdzekļa vadītājs būtu norādītais vadītājs, Pašvaldības policijai, realizējot savu rīcības brīvību būtu iespēja sodu piemērot transportlīdzekļa vadītājam.

Iesniedzējs, Pašvaldības policijas norādītajā datumā paskaidrojumus sniegt neieradās un neizteica lūgumu atlikt lietas izskatīšanu. Iesniedzējs tādejādi neizpildīja LAPK 260.pantā norādīto personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības pienākumu - noteiktā laikā ierasties procesa veikšanai pilnvarotas amatpersonas norādītajā vietā, un neizmantoja LAPK 260.pantā norādītās personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības tiesības - kā personiski, tā ar aizstāvja palīdzību (juridiskajai personai – ar pārstāvja starpniecību) iepazīties ar visiem lietas materiāliem, izdarīt no tiem izrakstus, norakstus un izgatavot kopijas, piedalīties lietas izskatīšanā, sniegt paskaidrojumus, izteikt lūgumus, kā arī pārsūdzēt lietā pieņemto lēmumu.

Par Noteikumu pārkāpumu ir paredzēts viens, konstants soda veids – naudas sods – piecdesmit *euro*. Līdz ar to nav nepieciešams vērtēt lietderības apsvērumus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu, pietiek ar pārkāpuma konstatāciju. Tā kā normatīvais akts ir noteicis par šo pārkāpumu konstantu soda apmēru, Pašvaldības policijai ir pienākums Šādu sodu piemērot. Tādējādi, izskatāmajā gadījumā iestādei nav piešķirta rīcības brīvība soda noteikšanā, jo piemērojamā tiesību norma neparedz piemērot citu soda veidu vai apmēru.

Saskaņā ar LAPK 246.panta pirmo daļu par izdarīto administratīvo pārkāpumu pilnvarota persona sastāda administratīvā pārkāpuma protokolu.

LAPK 205.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka administratīvo pārkāpumu lietas izskata pašvaldību amatpersonas, kas pašvaldību domju izdotajos Noteikumos pilnvarotas uzlikt sodus par šo noteikumu pārkāpšanu.

Saskaņā ar LAPK 209.panta otro daļu amatpersonas, kuras ir pilnvarotas izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas, var uzlikt gan LAPK Sevišķajā daļā, gan pašvaldību saistošajos noteikumos paredzētos administratīvos sodus tām piešķirto pilnvaru ietvaros un tikai izpildot dienesta pienākumus.

LAPK 211.^{2}pants noteic, ka kontroli pār pašvaldības domes izdoto Noteikumu ievērošanu realizē attiecīgās domes pilnvarotas institūcijas (amatpersonas).

Noteikumu 48.punkts noteic, ka Pašvaldības policijas amatpersonas kontrolē šo noteikumu prasību izpildi, sastāda administratīvā pārkāpuma protokolus un uzliek administratīvos sodus par šo noteikumu pārkāpšanu.

Noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu Noteikumu ievērošanu un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par Noteikumu pārkāpšanu. Pretējā gadījumā, ja Pašvaldības policijai būtu iespējams Noteikumu pārkāpuma gadījumā izvēlēties soda apmēru, tad Pašvaldība policija nebūtu iespējams izvairīties no vienlīdzības principa pārkāpšanas. Savukārt, pastāvot tiesiskajam regulējumam, kas uzliek par pienākumu sodīt personas, kas ir pārkāpušas Noteikumus, normatīvā akta izdevējs ir noteicis vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Noteikumu 21.1.apakšpunkts noteic, ka nodevu nemaksā, ja pirms iebraukšanas īpaša režīma zonā Jūrmalā saņemta caurlaide par fiziskajai personai īpašumā, valdījumā vai turējumā esošo transportlīdzekli, kas reģistrēts uz šīs personas vārda Ceļu satiksmes drošības direkcijā vai citas valsts transportlīdzekļu reģistrā, ja persona ir deklarējusi dzīvesvietu Jūrmalas pilsētā, personai piederošais nekustamais īpašums atrodas Jūrmalas pilsētā, nekustamais īpašums Jūrmalas pilsētā ir nodots personai lietošanā, lai to izmantotu dzīvošanai, pamatojoties uz dzīvojamo telpas īres vai patapinājuma līgumu.

Noteikumu 22.punkts paredz, ja persona atbilst Noteikumu 21.1.1.-21.1.5. apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem, no nodevas samaksas atbrīvo vienu Šīs personas lietošanā esošo Ceļu satiksmes drošības direkcijā reģistrēto transportlīdzekli.

Par Noteikumu pārkāpumu ir paredzēts viens, konstants soda veids - naudas sods 50 *euro*.

Iestāde lēmumā norādījusi, ka administratīvā pārkāpuma protokols Nr. ZZ Nr. 721476 ir pamatots, ir konstatēts administratīvo pārkāpumu sastāvs Iesniedzēja rīcībā un likumā paredzētais noilguma termiņš, lai juridisko personu sauktu pie administratīvās atbildības un uzliktu sodu nav iestājies.

Atbilstoši LAPK 7.panta pirmajai un otrajai daļai, nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības) darbība vai bezdarbība.

Lietā nav konstatēti īpaši (izņēmuma) apstākļi, kas būtu lieguši Iesniedzējam izpildīt normatīvo aktu prasības. Nav konstatējams LAPK 21.pantā noteiktais pamats Iesniedzēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības.

Iestāde lēmumā norāda, ka nekonstatē tādas saprātīgas šaubas, kuras būtu vērtējamas par labu Iesniedzējam (lietas 40.-42.lapa).

Nepiekrītot Iestādes lēmumam, sūdzības iesniedzēja vērsusies ar sūdzību Iestādē, kas adresēta Rīgas rajona tiesai, un sūdzība tiesā saņemta 2018.gada 29.oktobrī.

Sūdzībā norādīts, ka Iestādes galējiem lēmumiem nepiekrīt pilnībā, jo Iestāde ir rupji pārkāpusi LAPK 237.pantu par lietas vispusīgu, pilnīgu un objektīvu izskatīšanu. Proti, Iestāde nav atspēkojusi sūdzībā norādītos argumentus un galējos lēmumus balsta uz nepareiziem apgalvojumiem un nepieļaujamiem pierādījumiem. Sodi ir piemēroti uz nepieļaujamu pierādījumu pamata, pamatojoties uz fotofiksācijām, par to, ka transportlīdzeklis Mercedes Benz noteiktos datumos un laikos ir atradies konkrētā vietā un iebraucis Jūrmalas īpašā režīma zonā. Tādējādi pārkāpumi ir konstatēti ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli.

Sūdzības iesniedzēja atsaukusies un citējusi 09.01.2007. Ministru kabineta noteikumu Nr.40 „Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" 1.punktu. Uzskata, ka šīs tiesību normas ir attiecināmas, jo, pirmkārt, Iestādes izmantotie tehniskie līdzekļi ģenerē fotofiksācijas, kuras sastāv no fotoattēla un GPS datiem ar laika joslu (mainīgi dati, jo notiek laika mērīšana, kādā datumā un cikos izdarīts pārkāpums), kuri ir vienīgie pierādījumu par iespējamā pārkāpumu datumu un laiku. Šie dati ir izšķirīgi svarīgi, lai izlemtu jautājumu, vai vispār attiecīgajā datumā un laikā ir bijis notikums. Otrkārt, šīs tiesību normas neparedz jebkādas atrunas par to, kuriem tehniskiem līdzekļiem ir nepieciešama un kuriem nav nepieciešama verificēšana. Tātad likumdevējs ir jau veicis lietderības apsvērumus, imperatīvi nosakot, ka visiem tehniskiem līdzekļiem, kas paredzēti pārkāpumu fiksēšanai, neapturot transportlīdzekli, lai arī kādi būtu to vai to sistēmas darbības principi, bez izņēmumiem ik gadu ir jāveic verificēšana.

Pārvērtēt verificēšanas nepieciešamību, lietderīgumu, attiecināmību v.tml. nav Iestādes vai tiesas kompetencē.

Tālāk sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka lietā nav neviena pierādījuma, ka konkrētajiem tehniskajiem līdzekļiem vispār būtu veikta kaut pirmreizējā verifikācija, jo tāda vienkārši nav veikta. Šis ir būtisks trūkums pierādījumu kopumā, kas ir vienīgais pierādījums pārkāpuma sastāva objektīvajai pusei, ka Mercedes Benz tieši konkrētajos datumos un laikos ir iebraucis Jūrmalā.

Fotofiksācijas - ir iegūtas pretēji LAPK 243.panta pirmajai un piektajai daļai. Un *šie pierādījumi nav pieļaujami, kā dēļ iztrūkst izšķiroši pierādījumi, lai Sabiedrībai piemērotu sodu.*

Sūdzības iesniedzēja atsaukusies uz AT Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 31.augusta spriedumu SKA-355/2007. Pārkāpumu protokolos nav norādīts, kādā statusā Sabiedrībai ir piemēroti sodi.

Galējos lēmumos Iestāde it kā norāda, ka sodi Sabiedrībai ir piemēroti kā īpašniekam (lai gan arī nav saprotams, vai sods ir piemērots īpašniekam tikai šā fakta dēļ vien vai īpašniekam, jo tas tiek prezumēts kā t/l vadītājs - par šo skat. nākamo punktu). Bet šādus būtiskus papildinājumus apsūdzībā Iestāde vairs nav tiesīga veikt, jo galējos lēmumus Iestāde drīkstēja pieņemt, vadoties no faktiem, kas norādīti sākotnējā lēmumā/pārkāpuma protokolā. Pretējā gadījumā tiek aizskartas Sabiedrības tiesības uz aizstāvību, jo Sabiedrība savlaicīgi nav informēta par būtiskiem tai inkriminētā pārkāpuma raksturojošiem apstākļiem. Otrkārt, kad jau sods ir piemērots un par to iesniegta sūdzība, Iestāde pēc būtības grozītu pret Sabiedrību izvirzīto apsūdzību, to papildinot ar tādām ziņām, lai piemērotais sods būtu paturams spēkā. Bet tādējādi rupji tiktu pārkāpta LAPK 287.panta otrā daļa, jo tiktu pieņemts Sabiedrībai nelabvēlīgāks lēmums.

Sūdzības iesniedzēja citējusi Rīgas apgabaltiesas Administratīvā pārkāpuma lietā Nr.128036012 2014.gada 17.februāra sprieduma 4.1pp. un norādīts, ka lietas sākotnējie materiāli nav sastādīti pilnīgi un Sabiedrības iepazīstināšanā ar tādiem nav atbildusi objektīvai lietas izskatīšanai. Sodi ir piemērots nepareizajai personai.

Iestāde galējo lēmumu 3.1pp. 5.rindkopā norāda, ka tā kā nav iesniegti pierādījumi par citu t/l vadītāju, tad Iestādei nav pamata secināt, ka t/l būtu izmantojusi kļūda cita persona un izdarījusi pārkāpumu. Tātad no galējā lēmuma izriet, ka iestāde prezumē, ka t/l Mercedes Benz konkrētajā laikā lietoja un Jūrmalā iebrauca īpašnieks.

Uzskata, ka pie atbildības ir saukta nepareizā persona, ka dēļ neizpildās pārkāpuma sastāvs, kas saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu ir absolūts pamats soda atcelšanai.

Iestāde rupji kļūdās secinot, ka pastāv rīcības brīvība izvēlēties sodāmo personu.

Sūdzībā norādīta atsauce uz *Satversmes tiesas 2001.gada 5.decembra sprieduma lietā Nr.2001-07-0103 secinājumu daļu)* (Satversmes tiesas 2018.gada 15.marta spriedums lietā Nr. 2017-16-01,17.3.punkta 2.rindkopā)..

Sūdzībā norādīta atsauce uz LAPK 7.panta pirmo daļu un norādīts, ka uzliktais sods ir uzlikts acīmredzami patvaļīgi. Proti, ar šo sodu ir rupji pārkāpts tiesiskās noteiktības un stabilitātes princips, jo no Saistošo noteikumu 49.punkta un piemērotajiem sodiem nav saprotams, kāpēc sodi ir piemēroti tieši Sabiedrībai. Lai Sabiedrību sodītu par citas personas pārkāpumu, tam jābūt speciāli un detalizēti atrunātam likumā - ceļu satiksmes gadījumā, kad pārkāpumu fiksē neapturot t/l - Ceļu satiksmes likumā kā speciālajā likumā. Iestāde šajā sakarā galējā lēmumā norāda, ka Saistošo noteikumu 49.punktā ir ietverta Iestādes rīcības brīvība attiecībā uz soda adresātu. Tikai Iestāde tā arī nenorāda nevienu tiesību normu vai tiesību zinātnes atziņu, kur tā ir radusi šādu secinājumu.

Nepastāv tiesiskais regulējums sodu pie mērošanai.

Sabiedrība kā juridiska persona fiziski nespēj izdarīt attiecīgo pārkāpumu - vadīt t/1 un iebraukt Jūrmalas īpašā režīma zonā. To var izdarīt tikai fiziska persona. Lai Sabiedrību sodītu par citas personas pārkāpumu, tam jābūt speciāli un detalizēti atrunātam likumā - ceļu satiksmes gadījumā, kad pārkāpumu fiksē neapturot t/l - Ceļu satiksmes likumā kā speciālajā likumā.

(Iestādes izvirzītie pārkāpumi ir veikti ar transportlīdzekli, kas ir piedalījies ceļu satiksmē. Ceļu satiksmes likuma (turpmāk CSL) 2.panta 2.punktā ir norādīts: "*Šā likuma mērķis ir regulēt mehānisko transportlīdzekļu īpašuma, turējuma un lietošanas tiesību iegūšanu, kā arī transportlīdzekļu īpašnieku, turētāju un lietotāju atbildību.* Šim nolūkam CSL ir izveidota VII nodaļa "Administratīvās atbildības īpatnības ceļu satiksmes drošību reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpšanas gadījumos", piemērām, šajā nodaļā atrodas tiesību normas, kuras tai skaita regulē īpatnības soda piemērošanā par neatļautu t/1 novietošanu stāvēšanai, kas burtiskā; nozīmē arī neapdraud ceļu satiksmes drošību un cilvēku dzīvības, veselības un mantas aizsargāšanu. Līdz ar to CSL un tā VII nodaļa ir attiecināma arī uz Saistošajos noteikumos paredzētajiem pārkāpumiem.

Tātad CSL VII nodaļā atrodas 43.^{6}pants "Īpatnības administratīvo pārkāpumu lietās attiecībā uz pārkāpumiem, kuri fiksēti ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli" Arī Iestādes konstatētie pārkāpumi fiksēti, neapturot t/l, kas piedalās ceļu satiksmē. Tātad CSL šāda tipa jautājumos ir noteicis speciālu kārtību un izrietoši ir jāņem vērā kā speciālais likums, lai vispār varētu apsvērt izdeju par sodu piemērošanu, pamatojoties uz Saistošajiem noteikumiem. Bet CSL 43,^{6}pantā ir atrunāta tikai kārtība, kas attiecas uz Valsts policijas kompetencē esošo administratīvo pārkāpumu izskatīšanu, kas patlaban ir braukšanas ātruma un OCTAs esības kontrole. Par to, ka CSL 43.^{6}pants nav attiecināms uz Iestādi un sodu piemērošanu, pamatojoties uz Saistošajiem noteikumiem, liecina, pirmkārt, fakts, ka pati Iestāde nekur neatsaucas uz šo tiesību normu, kāpēc tieši Sabiedrībai piemēroja sodu, nevis t/l vadītājam, kuru Iestāde sākotnēji vēlējās redzēt ierodamies uz lēmumu pieņemšanu (skat. 06.11.2017. izsaukumu).

Otrkārt, CSL 43.^{6}panta pirmajā daļā ir norādīts: "*Pārkāpumus var fiksēt ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli. Kārtību, kādā izmanto tehniskos līdzekļus (fotoiekārtas vai viedeoiekārtas), nosaka Ministru kabinets.*" Uz šīs daļas pamata ir izdoti 15.04.2014. Ministru kabineta noteikumi Nr.200 "Tehnisko līdzekļu (fotoiekārtu vai videoiekārtu) izmantošanas kārtība (turpmāk – MK noteikumi Nr.200). Ņemot vērā MK noteikumu Nr.200 būtību (piem., 3. un 4.punkts), tad šie noteikumi ir saistīti ar ceļu satiksmes drošības apdraudējuma novēršanu, ar ko saistīto jautājumu sodu risināšana ir Valsts policijas un CSDD kompetencē. Iestādes un tās tehniskie līdzekļi sodu piemērošanai saskaņā ar Saistošajiem noteikumiem nekur nav pieminēta, nemaz nerunājot par faktu, ka Iestādes izmantotie tehniskie līdzekļi nemaz neatbilst MK noteikumu Nr.200 izvirzītajām prasībām (piemēram, prasība pēc verifikācijas - 2.pkt, dokumentācijas prasības - 8,pkt).

Treškārt, CSL 43.^{6}pantam, "Īpatnības administratīvo pārkāpumu lietās attiecībā uz pārkāpumiem, kuri fiksēti ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli" seko 43.^{7}pants "Pārkāpumu fiksēšana ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli", kas, kā redzams no pantu nosaukumiem, ir kā turpinājums 43.^{6}pantam, jo turpina risināt jautājumus saistībā ar to pašu tēmu. Arī CSL 43.^{7}paniā runa ir tikai par Valsts policiju un izrietoši tās kompetencē esošu administratīvo pārkāpumu konstatēšanu, nevis Iestādi. Šajā sakarā būtu neloģiski, ka likums Valsts policijai paredz stingri un detalizēti reglamentētu kārtību, bet savukārt pašvaldības policija līdzīgā jautājumā var rīkoties brīvi pēc saviem ieskatiem.

Jūrmalas pilsētas domei, pieņemot Saistošos noteikumus, nav bijusi nekāda izpratne par šiem jautājumiem, jo Saistošie noteikumi neatbilst CSL un to 49.punktā nav norādīts neviens nosacījums, kas regulētu izvēli sodu uzlikt tieši t/l īpašniekam, turētājam vai vadītājam. Tas nozīmē, ka pašvaldības policija var patvaļīgi pēc sev vien zināmiem subjektīviem kritērijiem izvēlēties, kam uzlikt sodu. Tādējādi pretēji LAPK 7.pantam nemaz nepastāv likumā noteikta kārtība, kā tiek izvēlēts soda adresāts. Respektīvi, nepastāv pilnvērtīgs, leģitīms un augstākām tiesību normām atbilstošs tiesiskais regulējums Saistošajos noteikumos paredzētā soda piemērošanai.

Šis nebūs pirmais gadījums praksē, kad likums nav paredzējis atbildību vai tās piemērošanas mehānismu par tiesību normas pārkāpumu.

Piemēram, ar Rīgas apgabaltiesas 2016.gada 14.janvīra spriedumu administratīva pārkāpuma lietā Nr.124034914 abās instancēs attaisnoja personu, kuru policija bija sodījusi, pamatojoties uz LAPK 149.^{25}panta desmito (daļu par ārvalstīs reģistrēta t/l vadīšanu, kuram noteiktajā kartībā nav izņemta atļauja piedalīties ceļu satiksmē Latvijas valstis teritorijā. Abas tiesu instances norādīja, ka ir pierādīts, ka šim t/l bija izņemta atļauja piedalīties Latvijā ceļu satiksmē, bet tam nebija deklarēts izmantošanas laiks Latvijā. Tiesas norādīja, ka LAPC 149.^{25}panta desmitajā daļā atbildība ir paredzēta par atļaujas neizņemšanu, nevis izmantošanas laika nedeklarēšanu. Tādējādi atklājās likuma robs, kas nepieļāva personas sodīšanu.

Arī Sabiedrības lietā pastāv likuma robs attiecībā par mehānismu, kā un kam tiek piemērots sods par Saistošo noteikumu pārkāpšanu, kas liedz piemērot sodu. Ierobežojumu paredzēšana un piemērošana privātpersonas tiesībām un tiesiskajām interesēm nav pašsaprotama, jo publiskajās tiesībās darbojas princips, ka katram ierobežojam jābūt skaidri un izsmeļoši izteiktam un tas ir jātulko sašaurināti. Tā kā administratīvais pārkāpumu process tiek pielīdzināts krimināprocesam, tad analoģijas soda piemērošana, atsaucoties uz civiltiesiskām tiesību normām, nav pieļaujama (lietas 41.lapa).

2018.gada 29.oktobrī ar Rīgas rajona tiesas tiesnese s lēmumu nolemts pieņemt sūdzības iesniedzējas iesniegto sūdzību un ierosināt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā, un noteikt lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2019.gada 3.maijā.

Lietas dalībniekiem paziņots par laiku, kad nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Izskaidrotas tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikums vai lūgumus līdz 2018.gada 16.novembrim

Līdz noteiktajam termiņam pieteikumi vai lūgumi tiesā netika saņemti. Noraidījums tiesnesim netika pieteikts.

2018.gada 16.novembrī tiesā saņemti sūdzības iesniedzējas rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka Iestāde rupji pārkāpusi *nullum crimen, nulla poena sine lege* principu.

Kontekstā ar sūdzību norādāms, ka administratīvo pārkāpumu process kā sodošs likums ir pielīdzināts krimināprocesam, kas nozīmē, ka tam piemēro arī krimināltiesiskos principus. Tāpēc tai skaitā ir piemērojams *nullum crimen, nulla poena sine lege* princips.

Nullum crimen, nulla poena sine lege princips ir ietverts Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 7.panta pirmās daļas 1.teikumā, LR Satversmes 90. un 92.pantā, Krimināllikumā. Šis princips nosaka, ka tikai likums var noteikt, kas ir noziedzīgs nodarījums, un paredzēt par to atbildību un ka sodošu likumu nevar piemērot paplašināti par sliktu apsūdzētajam, piemēram, pēc analoģijas. Ar likumu jāsaprot tiesību normas, kuras ir pieejamas un paredzamas (*Latvijas Republikas Satversmes tiesas 2008.gada 16.decembra spriedums lietā Nr. Nr.2008-09-0106, secinājumu daļas 4.1.-4.2.punkts*).

Eiropas Cilvēktiesību tiesa, Satversmes tiesa un tiesību doktrīna ir atzinusi, ka tiesību normām jābūt pietiekami gan saprotamām, gan paredzamām, t.i., formulētām ar pietiekami precizitāti, lai indivīds varētu regulēt savu uzvedību (*Liholaja V., "Par valsts amatpersonas jēdzienu Krimināllikuma 316.panta pirmās daļas izpratnē". Jurista vārds. 20.03.2018. Nr.12 (1018)*).

No *nullum crimen, nulla poena sine lege* principa izriet arī apakšprincips *nullum crimen sine lege certa* (skaidrības princips) un *nullum crimen sine lege stricta* (analoģijas aizlieguma princips). Šie abi principi nozīmē, ka tiesību normai ir jābūt formulētai precīzi un skaidri (*Ķinis U., "Ar krimināllikumu aizsargātās intereses un tiesības informācijas tehnoloģiju jomā". Jurista vārds. 09.10.2012. Nr.41 (740)*).

Nepastāv tiesiskais pamats tieši Sabiedrību izvēlēties kā soda adresātu. Respektīvi, Saistošo noteikumu 49.punktā nav norādīts, kādiem nosacījumiem jāpastāv jeb kādas ir vadlīnijas, lai Iestāde izvēlētos piemērot sodu kādam no trim speciālajiem subjektiem - t/l īpašniekam, turētājam vai īpašniekam. Indivīdam nav zināms, kādos apstākļos to var sodīt un vēlāk pārliecināties, vai viņš ir pareizi sodīts.

Iestāde šajās lietās ir norādījusi dažādus nekonsekventus pamatojumus – ka soda piemērošana primāri ir paredzēta vadītājam, ka jāatbild t/l turētājam, jo viņš nes atbildību par t/l (notiek atsaukšanās uz civiltiesību tiesību normām), ka Iestādei ir dota rīcības brīvība soda adresāta izvēlē, lai sasniegtu taisnīgāko rezultātu. Tomēr neviens no šiem argumentiem nav nostiprināts likumā.

Nevienam no Iestādes argumentiem, lai arī kāds tas nebūtu par to, kā Iestāde izvēlas sodīt t/l vadītāju, turētāju vai īpašnieku, nav juridiskas nozīmes, jo tas vienkārši nav nostiprināts likumā (pretējs piemērs ir jau pieminētā Ceļu satiksmes likuma VII nodaļa). Ja soda adresāta noteikšanas kritēriji nav nostiprināti likumā, tad tāds likums ir neprecīzs (šaurākā nozīmē nepastāv likums par to, kā tiek izvēlēts soda adresāts) un soda adresāts tiek izvēlēts un sodīts, neesot atbilstošam un precīzi formulētam likumam, kas ir rupjš *nullum crimen, nulla poena sine lege* principa pārkāpums.

Nepilnīgi administratīvā pārkāpuma protokoli nevar būt tiesisks pamats sodu piemērošanai

Kaut arī sodi ir piemēroti Sabiedrībai, tomēr pārkāpumu protokolos nav norādīts kā kurš no trim speciālajiem subjektiem Sabiedrība tiek saukta pie atbildības.

Rīgas apgabaltiesa 2018.gada 12.oktobra spriedumā lietā Nr.129033518 (lietu izbeidza!) norāda, ka tiesu praksē atzīts, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnējā apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Lēmums administratīvo pārkāpumu lietā pieņemams pēc tiem faktiem, kas norādīti protokolā (skat. LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta lēmumu Nr. SKA-157/2007).

Rīgas apgabaltiesa norāda, ka no LAPK 248.pantā ietvertās likuma jēgas izriet, ka administratīvā pārkāpuma aprakstam jābūt tādam, kas pilnībā ļauj izprast tā būtību, nemeklējot papildu izskaidrojumus lietas materiālos, citiem vārdiem sakot, protokolam jābūt tādam, lai varētu zināt un saprast ne tikai par kāda pārkāpuma izdarīšanu persona tiek saukta pie atbildības, bet arī kādas konkrēti un kādos apstākļos izdarītas darbības tai tiek inkriminētas. Protokolu, kurā šis apraksts nav sniegts, nevar atzīt par atbilstošu LAPK 248.panta prasībām un uz tā pamata nevar piemērot sodu.

Sabiedrības lietā pārkāpuma protokoli neatbilst šīm prasībām, jo tajos nav norādīts, kurš no trim speciālajiem subjektiem tiek saukts pie atbildības. Tas liedz pārbaudīt, vai Sabiedrība pamatoti saukta pie atbildības.

Papildus par Iestādes izmantotajiem neverificētajiem tehniskajiem līdzekļiem.

Sūdzības 2.punktā mēs norādām, ka Iestādes izmantotie tehniskie līdzekļi nav verificēti, kā dēļ Sabiedrība ir sodīta uz nepieļaujamu pierādījumu pamata.

Pārkāpumi ir konstatēti ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli. Tāpēc tai skaitā izšķiroši svarīgi ir būt pārliecībai par ticamu pārkāpuma fiksēšanas laiku, piemēram, vai vispār pārkāpums ir noticis norādītajā laikā, nevis ārpus caurlaižu sistēmas perioda, jo fotofiksācijas Iestāde ir ieguvusi tikai pēc vairākiem mēnešiem (skat. galējā lēmuma 1.lpp.).

Iestādes izmantotie tehniskie līdzekļi ģenerē fotofiksācijas, kuras sastāv no fotoattēla un laika joslas par pārkāpuma izdarīšanas datumu un laiku. Šī laika josla ir mainīgi dati, jo notiek laika mērīšana, kādā datumā un cikos izdarīts pārkāpums, kuri ir vienīgie pierādījumi par iespējamā pārkāpuma datumu un laiku. Tas ir acīmredzams pierādījums, ka šie tehniskie līdzekļi satur arī nozīmīgu mērīšanas elementu – pārkāpuma izdarīšanas noteikšanas laiku.

Saskaņā ar interneta vārdnīcu tezaurs.lv laiks ir *"Viens no galvenajiem fizikas jēdzieniem (lielumiem), ar kuru apraksta notikumu (procesu) ilgstību un secību."*, pareizs laiks ir *"laiks, ko nosaka pēc astronomiskiem novērojumiem un fiksē ar astronomiskiem vai atomu pulksteņiem."*, civilā laika skaitīšana ir *"stundu skaitīšana diennaktī no 0 līdz 24."* Tātad laiks ir mainīga, saskaitāma un mērāma parādība, ko raksturo dažāda lieluma mērvienības – sekunde, minūte, stunda, diennakts, nedēļa, mēnesis, gads. Tātad ir acīmredzams, ka Iestādes izmantotie tehniskie līdzekļi veic arī

mērīšanu, kā dēļ tie ir pakļauti valsts metroloģiskajai kontrolei un ir attiecināmi 09.01.2007. Ministru kabineta noteikumu Nr.40 "Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" 1.punkts un pielikuma 1.6.punkts (lietas 61.-65.lapa).

M o t ī v u d a ļ a

Pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka iestādes lēmums atstājams negrozīts, iesniegtā sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

Tiesa uzskata, ka konkrētajā lietā nepastāv LAPK 289.^{12}panta pirmajā daļā norādītie apstākļi, pamatojoties uz kuriem neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu būtu jāatceļ Iestādes lēmums un lieta jānosūta iestādei jaunai izskatīšanai pēc piekritības.

LAPK 289.^{6}panta septītā daļa noteic, ka, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Atbilstoši LAPK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.^{1}pants noteic, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Tiesa neapšauba lietā iegūto pierādījumu pieļaujamību, ticamību un attiecināmību.

LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Novērtējusi pārsūdzēto nolēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi ieprieks norādītos pierādījumus, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Tiesa atzīst, ka pilnībā ir pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs pieļāvis Jūrmalas pilsētas domes 2017.gada 12.janvāra saistošo noteikumu Nr.1 "Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" 5.punkta pārkāpumu un viņam piemērots sods atbilstoši minēto noteikumu 49.punktam 50,00 *euro* apmērā.

Jūrmalas pilsētas domes 2017.gada 12.janvāra saistošo noteikumu Nr.1 "Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" 5.punkts noteic, ka laika periodā no kalendārā gada 1.aprīļa līdz 30.septembrim transportlīdzekļiem atļauts iebraukt īpaša režīma zonā Jūrmalā pēc caurlaides saņemšanas, izņemot noteikumu 20.punktā noteiktos gadījumus.

Lietā nav strīda par to, ka sūdzības iesniedzējs ir transportlīdzekļa Mercedez Benz GL 450 ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, īpašnieks (lietas 27.lapa).

Administratīvā pārkāpuma lietā nepastāv strīds par to, ka sūdzības iesniedzējam piederoša automašīna Mercedes Benz GL 450, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ 2017.gada 11.septembrī plkst.19:55 iebrauca īpašā režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi.

Lietā esošie pierādījumi – fotofiksācijas apstiprina, ka sūdzības iesniedzējam piederošais transportlīdzeklis Mercedes Benz GL 450, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ 2017.gada 11.septembrī plkst.19:55, ir iebraucis režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi, un tādējādi SIA "Unimotors Latvia" ir pārkāpusi Jūrmalas pilsētas domes 2017.gada 12.janvāra saistošo noteikumu Nr.1 "Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" 5. punkta prasības.

Minētās darbības apstiprina arī lietā esošie pierādījumi - administratīvā pārkāpuma protokols (lietas 34.lapa), fotofiksācijas izdruka no Jūrmalas pilsētas iebraukšanas nodevas samaksas kontroles informācijas sistēmas Qliksense aplikācijas „Notikumu kontrole"(lietas 35.lapa), izdrukas no Ceļu satiksmes drošības direkcijas Informatīvās sistēmas.

No sistēmas datiem izriet, ka transportlīdzeklim nebija iegādāta iebraukšanas caurlaide (lietas 28.lapa).

No sūdzības secināms, ka sūdzības iesniedzējai sastādīti trīs protokoli un par katru pārkāpumu piemērots administratīvais sods 50 *euro*.

Tiesa norāda, ka konkrētajā lietā tiek izskatīts Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas 2018.gada 28.augusta lēmums Nr.1-14/840 par apstrīdēto protokolu Nr.ZZ 721476. Tādējādi tiesa nevērtē pārējo divu protokolu sastādīšanas pamatotību.

Attiecībā uz sūdzībā norādīto argumentu, ka Iestāde nepamatoti sodījusi SIA, kā transportlīdzekļa īpašnieku, jo SIA fiziski nespēj vadīt transportlīdzekli, tiesa norāda sekojošo.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta otrajā daļā noteikts, ka administratīvo sodu piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam, līdz ar to tiesa atzīst, ka iestāde ir rīkojusies tiesiski.

Savukārt, ja sūdzības iesniedzējai piederošo transportlīdzekli pārkāpuma izdarīšanas brīdī ir vadījusi cita persona, tad sūdzības iesniedzējai atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{6}panta piektās daļas 2.punktam bija jānorāda šī persona, norādot attiecīgo personu identificējošos datus, kā arī iesniedz šo faktu apliecinošus pierādījumus.

No lietas materiāliem redzams, ka sūdzības iesniedzēja, pārsūdzot protokollēmumu, nav izpildījusi minētās prasības.

Tāpat tiesa norāda, ka sūdzības iesniedzēja lietā nepamatoti atsaukusies uz MK 2007.gada 9.janvāra noteikumiem Nr.40, ka tehniskā iekārta, kas fiksē pārkāpumus nav veritificēta, līdz ar to šādi fiksēts pierādījums nav pieļaujams.

Tiesa norāda, ka minētie noteikumi attiecināmi uz mērīšanas līdzekļiem, bet fotokameras nav uzskatāmas par mērīšanas līdzekļiem, jo tās pašas par sevi nefiksē pārkāpumu, bet gan ir sistēma informācijas uzkrāšanai un apstrādei attiecībā uz tiem transportlīdzekļiem, kas iebrauc Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā.

Tāpat tiesa norāda, ka izskatot minēto administratīvā pārkāpuma lietu, ir ņemta vērā un vērtēta tiesu prakse, izskatot lietas par identiskiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem.

Tāpat tiesa lietā nesaskata, ka Iestāde būtu pārkāpusi LAPK 248., 243.panta prasības.

Vērtējot sūdzībā norādītos pārējos argumentus, tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo tiesas ieskatā, tie nav uzskatāmi par tik nozīmīgiem, kas varētu ietekmēt pieņemamo nolēmumu.

Tiesu praksē minētais arguments tiek pamatots, atsaucoties arī uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā "Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)*). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu) (skat., piemēram, Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.130058313, 2014.gada*

29.septembra spriedumu lietā Nr.133064413).

Tiesas ieskatā, lietā ir pietiekami, ticami, objektīvi un pārliecinoši pierādījumi, kas pierāda sūdzības iesniedzēja vainu izdarītajā administratīvajā pārkāpumā, par ko sūdzības iesniedzējam pamatoti piemērots naudas sods 50 *euro* apmērā, kas ir atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

LAPK 289.[13]panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

LAPK 22.pants paredz, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par Jūrmalas pilsētas domes 2017.gada 12.janvāra saistošo noteikumu Nr.1 "Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" 5.punkta pārkāpumu ir paredzēts viens konstants soda veids - naudas sods piecdesmit *euro*. Līdz ar to nav nepieciešams vērtēt lietderības apsvērumus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu, pietiek ar pārkāpuma konstatāciju. Tiesas ieskatā uzliktais sods atbilst soda mērķim, proti, pilda gan sodošu, gan preventīvu funkciju, lai turpmāk šādi pārkāpumi netiktu pieļauti.

Šādos apstākļos tiesa nekonstatē likumīgu pamatu atcelt pārsūdzēto 2018.gada 9.augusta iestādes lēmumu, un tādēļ atbilstoši LAPK 289[12].pantam, iestādes lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz LAPK 289.[6], 289.[7], 289.[12], 289.[13], 289.[18] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas 2018.gada 28.augusta lēmumu Nr.1?14/840 "Par apstrīdēto lēmumu ZZ Nr.721476", bet SIA "Unimotors Latvia", reģistrācijas Nr.40003889644, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no nolēmuma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Nolēmuma pieejamības diena tiesas kancelejā 2019.gada 3.maijs.

Tiesnese M.Dreimane